

TÜRKÇE KUR'AN-I KERİM Y.NURİ ÖZTÜRK

38 - Sad

1. Sâd. Zikir/öğüt/uyarı dolu Kur'an'a yemin olsun ki,
2. İş hiç de onların sandığı gibi değil! O küfre sapanlar bir gurur, ayrılık ve bütünden kopuş içindedirler.
3. Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik biz, bağıştılar onlar, fakat kurtuluş yoktu; geçmişti zaman.
4. Kendi içlerinden kendilerine bir uyarıcı geldi diye şaşırıp kaldılar. Ve şöyle dedi bu nankörler: "Bu adam yalanlar düzen bir büyücü..."
5. "İlahları bir tek tanrı mı yapmış? Bu, gerçekten hayret edilecek bir şey!"
6. İçlerinden kodaman bir grup öne çıktı: "Haydi, yürüyün! İlahlarınıza sahip çıkmada kararlı davranın! Gerçek şu ki, istenip beklenen şey budur."
7. "Öteki millette işitmedik böyle bir şey. Bu bir uydurmadan başka şey değildir."
8. "Öğüt ve uyarı, içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar benim zikrimden/Kur'an'ımdan kuşkulandılar. Hayır, onlar benim azabımı henüz tatmadılar.
9. Yoksa Azîz, Vahhâb olan Rabbinin rahmetinin hazineleri onların katında mı?
10. Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülk ve saltanatı onların mı? Eğer öyleyse sebepler içinde yükselsinler.
11. Kabilelerden oluşmuş, sözüm ona bir ordudur bu; şurada bozguna uğratılacaktır.
12. Onlardan önce Nûh kavmi ve Âd da yalanlamıştı. Kazıklar sahibi Firavun da...
13. Semûd, Lût kavmi, o sık ağaçları besleyen su kaynağının sahipleri Eykeliler de. İşte onlar da böyle hiziplerdi.
14. Bunların hepsi, resulleri yalanlamaktan başka bir şey yapmadılar. Sonunda azabım hak oldu.
15. Bunların beklediği de sadece, en küçük bir gecikmesi olmayan o müthiş titreşimli tek sestir.
16. Şöyle dediler: "Rabbimiz, bizim payımızı/hesap defterimizi, hesap gününden önce çabucak ver!"
17. Onların dediklerine sabret! O kuvvet sahibi kulumuz Davûd'u an! O, tespih nağmeleri döktüren bir kul idi.
18. Dağları onunla birlikte buyruk altına almıştık: Akşam-sabah birlikte tespih ederlerdi.
19. Kuşlar da toplu halde onunla beraberdi. Hepsi, onun tespih nağmelerine katılırdı.
20. Mülk ve yönetimini güçlendirmiştik. Kendisine hikmet ve hakla bâtılı ayıran söz etme yeteneği vermiştik.
21. Geldi mi sana, o çekişme hikâyesinin haberi? Hani, o hasımlar, duvarı aşarak mihraba ulaşmışlardı.
22. Davûd'un yanına girmişledi de onlardan korkmuştu. "Korkma, dediler, biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkını çiğnedi. Şimdi sen, aramızda hak ile hükmet, adaletsizlik etme. Bizi yolun denge noktasına ilet.!"
23. "Şu benim kardeşimdir. Kendisinin doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Buna rağmen, onu da bana ver dedi ve tartışmada bana galip geldi."
24. Davûd dedi ki: "Vallahi, senin bir tek koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana zulmetmiş. Zaten ortaklardan birçoğu birbirini aleyhine haksızlık ve zulme sapar. İman edip hakka ve barışa yönelik işler yapanlar böyle değildir. Ama onlar da pek azdır."

Davûd, kendisini imtihan ettiğimizi düşündü; hemen Rabbinden af diledi; rükû ederek yerlere eğildi ve Allah'a yöneldi.

25. Biz de ondan o günahı affettik. Katımızdan onun için bir yakınlık ve güzel bir gelecek var.

26. Ey Davûd, seni yeryüzünde bir halife yaptık. Artık insanlar arasında hakla hükmet; geçici hevese uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın. Allah yolundan sapanlar için, hesap gününü unutmuş olmaları yüzünden şiddetli bir azap vardır.

27. Biz şu göğü ve yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık. Böyle düşünmek, küfre sapanların sanısidir. Vay hallerine o inkârcıların, ateş yüzünden!

28. Yoksa biz, iman edip hakka ve barışa yönelik işler yapanları, yeryüzünde fesat çıkaranlarla aynı mı tutacağız? Yoksa takva sahiplerini, arsız sapıklar gibi mi yapacağız?

29. Kutsal/bereketli bir Kitap bu; sana indirdik ki onu, ayetlerini derin derin düşünsünler ve öğüt alabilsin temiz özlüler.

30. Davûd'a Süleyman'ı armağan ettik. Ne güzel kul! Hep Allah'a sığınır, yakarırdı.

31. Akşam üstü kendisine, üç ayak üzerine basıp bir ayağını tırnak üstüne diken saf kan koşu atları sunulmuştu.

32. Dedi: "Servet sevgisini, Rabbimi anmak için benimsedim." Nihayet Güneş perde ardına çekildi.

33. "Geri getirin bana onları!" dedi. Bacaklarını, boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34. Yemin olsun ki biz, Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstüne bir ceset bıraktık da o, tövbe ile Allah'a yöneldi.

35. Şöyle yakardı: "Rabbim, affet beni! Benden sonra kimseye yaraşmayacak bir mülk/saltanat ver bana! Kuşkusuz sensin, evet sensin Vahhâb!

36. Bunun üzerine, rüzgârı onun emrine verdik; onun emriyle onun istediği yere uysal uysal/tatlı tatlı akıp giderdi.

37. Şeytanları da onun emrine verdik. Hepsi bina ustası ve dalgıçtı.

38. Ve demirlerle birbirine bağlı diğerlerini...

39. Bu, bizim lütfumuzdur; ister ver, ister elinde tut. Hesap yok...

40. Ve gerçekten, katımızda onun bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardı.

41. Kulumuz Eyyûb'u da an! Hani, Rabbine şöyle seslenmişti: "Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu."

42. "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su!..." dedik.

43. Ona bizden bir rahmet ve özü temizlere bir hatırlatma olarak, ailesini ve beraberlerinde, benzerlerini bağışladık.

44. "Eline bir demet sap al da onunla vur ve yeminine ters düşmüş olma!" dedik. Biz onu sabırlı bulduk. Ne güzel kuldu o! Bize yönelen, yakaran biriydi o.

45. Güçlü-kuvvetli, bakış ve görüş sahibi kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da an!

46. Biz onları, yurdu düşünme özellikleriyle yücelen tertemiz kullar yaptık.

47. Ve bizim katımızda onlar seçkin, hayırlı kimselerdendi.

48. İsmail'i, Elyese'i, Zülkifl'i de an! Hepsi seçkinlerdendi.

49. Bir hatırlatmadır bu! Korunup sakınanlar için elbette güzel bir gelecek vardır.

50. Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri.

51. Orada, yaslanmış olarak birçok meyve ve içecek isterler.

52. Yanlarında, bakışlarını eşlerine yöneltmiş yaşit dilberler vardır.

53. Hesap günü için size vaat edilen işte budur.

54. İşte bu, bizim verdiğimiz rızaktır elbette. Bitip tükenmesi yoktur onun.
55. Bu, budur! Azgınlara da kötü bir gelecek vardır elbette!
56. İçine dalacakları cehennem! Ne kötü döşektir o!
57. İşte burada! Hadi, tatsınlar onu: Kaynar su, kokuşmuş irin.
58. Ve o türden bir başkası daha: Çifter çifter.
59. Şöyle denilir: "İşte sizinle birlikte direnişe geçen bir grup. 'Merhaba' yok onlara! Onlar ateşe salınıyorlar."
60. Dediler: "Hayır, size merhaba yok. Onu siz önümüze çıkardınız. Ne kötü durak yeridir o!"
61. Şöyle yakardılar: "Rabbimiz, bunu bizim önümüze çıkaranın ateşteki azabını bir kat daha artır."
62. Şöyle dediler: "Şer temsilcilerinden saydığımız adamları, acaba neden görmüyoruz?"
63. "Onları alaya alırdık; yoksa gözler onlardan kaydı mı?"
64. İşte bu, kesin gerçektir. Ateş halkının çekişmesi gerçekleşecektir.
65. De ki: "Ben, sadece bir uyarıcıyım. O Vâhid ve Kâhîr Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur."
66. "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi'dir O. Azîz ve Gaffâr..."
67. De ki: "Büyük bir haberdir o."
68. "Yüz çevirip duruyorsunuz ondan."
69. "Onlar tartışırken, o yüce konsey hakkında benim hiçbir bilgim yoktu."
70. "Bana, sadece açık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."
71. Hani, Rabbin meleklerle şöyle demişti: "Ben çamurdan bir insan yaratacağım."
72. "Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin!"
73. Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde etmişlerdi.
74. İblis etmemişti. O, kibre sapmış ve inkârcılardan olmuştu.
75. Allah dedi: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi? Burnu büyüklük mü ettin, yoksa yücelenlerden mi oldun?"
76. İblis dedi: "Ben ondan hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın."
77. Buyurdu: "Hadi, çık oradan! Sen kovulmuş birisin."
78. "Din gününe kadar lanetim üzerindedir."
79. Dedi: "Rabbim, o halde insanların diriltileceği güne kadar bana süre ver."
80. Buyurdu: "Peki, süre verilenlerdensin."
81. "O bilinen güne kadar."
82. Dedi: "Kudret ve şerefine yemin olsun ki, onların tümünü azdıracağım."
83. "İçlerinden sadece samimi, seçkin kullar dışta kalacaktır."
84. Buyurdu: "İşte bu doğru! Ben de yalnız doğruyu söylerim."
85. "Gerçek şu ki, ben cehennemi seninle ve onlardan sana uyanlarla tamamen dolduracağım."
86. De ki: "Tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ben size kendiliğimden/zorlamayla yükümlülük getirenlerden de

değilim."

87. Bu, âlemler için bir Zikir'den başka şey değildir.

88. Yemin olsun, bir süre sonra onun haberini bileceksiniz.